

Збарзька централізована бібліотечна система
Центральна бібліотека
Методично-бібліографічний відділ

Краща книга року 2017

Збарж - 2017

Підготувала: Буряк Л., методист методично-бібліографічного відділу

Комп'ютерний набір: Буряк Л.

Відповідальна: Бойко О.В., директор
Збарзької ЦБС

*У книги люди, наче бджоли в сота,
Знесли сяйливий, чародійний мед.
Сліпцеві очі ним потри, і вмент
Побачить сонце й голубі висоти...*

Д. Павличко

Книга – це те джерело, яке ніколи не зникне. Саме вона несе нам уяву про навколишній світ, розкриває закони безмежного всесвіту. Це джерело ллється в наші серця, щоб ми розуміли життя, вміли взяти його частинку і передавати мудрість книги іншому. Коли читаємо книги, то стаємо розумними, цікавими, добрими, кмітливими, душевними, патріотами. Без них життя було б дуже обмеженим.

Книга – великий скарб для нашого серця та розуму. Для одних людей – це скарб неоцінений, для інших – річ, як і тисячі речей повсякденного побуту, для третіх – данина моді, розкіш, додаток до хатнього інтер'єру. Є й такі, для яких книжка нічого не значить.

Шана й любов до книги починається з колиски, йде від батька-матері. Сім'я, в якій не читають книжок, – духовно неповноцінна.

Сьогодні книга скрізь із нами. І в книг, як і в людей, своє життя, своє минуле і майбутнє. Є книги, які приваблюють до себе читачів будь-якого віку.

Книги це безцінна спадщина, яку могли залишити пращури своїм нащадкам. Багато книг унікальні, оскільки містять особливу інформацію, а багато з них

навіть зберігаються в секреті, і про них знають лише обрані люди.

Книги – це справжня скарбничка мудрості. Бо й справді, у книгах залишаються жити думки, прагнення, мрії не лише наших сучасників, а й представників минулих поколінь.

Що читати кожна людина визначає сама для себе. Комуś подобатися фантастика, а комуś історія. У кожного свої інтереси. Багато письменників ставали відомими завдяки своїм творам. Одна цікава книга може зробити свого творця багатим і знаменитим.

Не забувайте відкривати книжку, читати її. Адже вона допоможе здобути вам знання та вкаже дорогу у житті.

Книга це джерело знань, а знання це сила.

Час старить хорошу книгу, але й надає їй небувалої краси. Всю історію людських дерзань думки, невпинну боротьбу за свободу і прекрасне майбутнє, чудові відкриття в пізнанні Всесвіту – все вмістила книга.

Галузева література

Лильо І. Львівська кухня [Текст] / І. Лильо. – Харків : Факт, 2016. – 253 с.

На перший погляд ця книга присвячена кухні – одному з найважливіших аспектів львівської історії. Насправді вона набагато цікавіша і змістовніша. Відомий знавець міста Лева – Ігор Лильо – за допомогою головного редактора журналу «Егоїст», керівника гастрономічних проєктів клубу галицької кухні Всеволода Поліщука поєднав історії з життя відомих людей давнього Львова та Галичини з характерними саме для них рецептами страв. А рецепти ці передавалися у львівських родинах з покоління в покоління, і сучасні господині охоче готують їх і сьогодні.

Львівська кухня – як складова частина галицької – це напрочуд дивна суміш української, польської, єврейської, вірменської традицій, яку акуратні та педантичні австрійці приправили запаморочливими ароматами Середземномор'я і впорядкували та класифікували. Тому ця кухня неповторна. Але попри свою витонченість та оригінальність, львівська кухня і далі намагається опиратись на місцеві продукти, традиції та історичну пам'ять. А це викликає велику повагу.

Мойсей українського Духа [Текст] : наук.-мист. вид. / автор. упор. О. Михайлюк. – Львів: Артклас. – 2015. – 564 с.

У підготовці видання взяли участь доктори історичних наук та мистецтвознавства, родина з Польщі (зокрема, модератором видання погодився бути прямиий нащадок Митрополита Андрея Шептицького – Анжей). У ньому представлені архівні документи, монографії та дослідження про місійну, екуменічну, благодійну, економічну, культурно-освітню роль Владики Андрея. Крім того, видання багатогранно ілюстровано шедеврами з приватних збірок та збірки Митрополита з Національного музею у Львові ім. Андрея Шептицького.

Загалом видання побачило світ у двох книгах: «Вселенська постать Митрополита Андрея» та «Роль Митрополита Андрея у розвії національної культури і державності».

«Мойсей українського духа й культури» – це шлях до розкриття таємниць походження стародавнього роду Шептицьких, концепції митрополита про європейське державотворення, його ролі у розвитку української культури, екуменічної, місійної та благодійної діяльності в Україні та світі.

Двотомне видання «Мойсей українського духа й культури» може стати окрасою книжкового фонду кожної української родини. Це видання буде корисним також для викладачів історії та художньої культури – для виховання багатьох поколінь справжніх українців.

Орел Л. Українська родина : обряди і традиції [Текст] /
Л. Орел. – Київ : Вид-во ім. Олени Теліги, 2015. – 512 с. : іл.

Книга Л. Орел «Українська родина» висвітлює звичаї та обряди українського народу, які здавна були збережені і передавалися від покоління до покоління впродовж його життя та побуту: родини, хрестини, пострижини, виховання дітей, молодіжні вечорниці та досвітки, весільні обряди, ярмаркування тощо. Багато поданого тут вже є історією, проте чимало дожило і до сьогодення.

Подано відомості про народне будівництво (хата, громадські будівлі, вітрини). Це етнографічні нариси, наукові розвідки та польові дослідження.

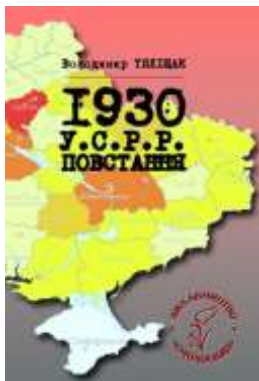
Видання має календарні та родинно-побутові пісні з нотами, ілюстроване кольоровими та чорно-білими світлинами.. Світлини створені на основі експозиції і фондової колекції НМНАП України.

Рудько, Г. І. Україна, яку ми втрачаємо [Текст] / Г. І. Рудько. – Чернівці : Букрек, 2015 – 280 с.: іл.

У книзі Г.І. Рудько «Україна, яку ми втрачаємо», автор як раз і порушує гострі екологічні проблеми, які виникли в останні десятиліття і загрожують природними катаклізмами нашому довкіллю. Україна, яку ми втрачаємо – це негативні зміни, які відбуваються у нашій країні у зв'язку з небезпечними природно-техногенними та геологічними процесами.

Тиліщак В. 1930. У.С.Р.Р. Повстання [Текст] / В. Тиліщак.
– *Наук.- популяр. нар.* – Київ: Смолоскип, 2017, 208 с. 2-вид.
Доповнене.

1930 року, напередодні Голодомору, Україною прокотилася масштабна хвиля селянських мирних протестних виступів та збройних повстань проти сталінської політики розкуркулення і насильницької колективізації.

Книга ознайомлює з перебігом та особливостями певних повстань і заворушень у різних регіонах України та вперше відкриває сучасним читачам імена їхніх учасників.

Шкільник, М. Україна у боротьбі за державність в 1917-1921 рр. [Текст] / М. Шкільник. – Київ : Кліо, 2016. – 512 с.

Спогади і роздуми М. Шкільника відтворюють доленосні для України події революції 1917-1921 рр., час визвольних змагань, героїчних спроб визволення з-під російського імперського ярма, відновлення української державності. Книга насичена цікавим фактичним матеріалом, часто унікальним, закарбованим лише в пам'яті автора. Він, урядовець тогочасних українських міністерств, подає своє бачення революційних подій, аналізує їх та намагається знайти причини поразок визвольних змагань.

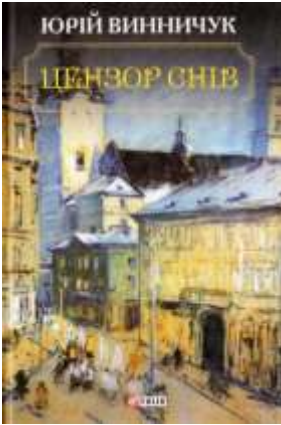
Книга адресована науковцям, викладачам, студентам, а також усім, хто цікавиться історією України.

Художня література

Винничук, Ю. Цензор снів [Текст]: роман / Ю. Винничук.

– Харків: Фоліо, 2016.– 319 с.

І знову Юрій Винничук вибудовує перед читачем захоплюючий сюжет, у якому герої, поринаючи в лабіринти пам'яті, щойно у несподіваному фіналі розкриваються повністю.

Герої озираються на своє життя, яке припало на добу тоталітарних режимів, і звіряються у різних способах виживання – від цинічного до шляхетного. Водночас така карколомна мандрівка в минуле приносить багато несподіванок.

Головних героїв цього роману двоє. Вони різні за характером і поглядами, вони антиподи, але багато чого в них є спільного: зріст, вага, колір волосся, колір очей, вік. Коли дивитися на їхні юнацькі фото, складається враження, що це якщо не рідні, то принаймні брати у перших. Навіть пізніше, коли вони стали дорослими, і один з них зостався по-юнацькому худим, а другий огрядним, подібність все одно кидалася в очі. Але незважаючи на все це, вони друзями не були, просто інколи життя їх зводило, аби швидко знову розвести, самих їх смерть оминала, хоч і не оминала їхніх близьких, смерть завжди була на півкроку від кожного з них і біла прицільно, але помилялася якраз на тих півкроку чи півхвилини.

Дочинець, М. Криничар [Текст] / М. Дочинець. – Мукачєво : Карпатська вежа, 2012. – 332 с.

«...Дорогий читальнику, наберися неспішності, як я зараз. Будь терплячим, як криничар, що довбає колодязь у кременному перелозі. І матимеш відплату. Зчитуючи попасом мої душевні повір'яння, мої життєві зарубки, дійдеш і до головного. Я відкрию тобі секрет – як здобути те, чого домагаються всі – багатство. Я відкрию тобі принаду двох головних свобод – свободи від страху і свободи від злиднів. Бо лише ці дві свободи владні привести до того, що керує світом і людьми.

Ось писемний діаріюш про мій світ – хиткий острівець у морі часу...»

«Криничар. Діаріюш найбагатшої людини Мукачівської домнії» – це чергова сповідь унікальної людини, історія душі у вигляді щоденникових нотаток головного героя – аскета-багача, який прийшов до власної філософії самообмеження. Мирослав Дочинець, український письменник, редактор, книговидавець, номінант на Шевченківську премію, переконаний, що його новий роман удався. Щоправда, звик дивитися на нові твори очима читачів, бо книга живе своїм життям. Письменник пише про себе і для себе, найважливішою вважає духовну незалежність і каже, що після 50 років став спокійнішим і внутрішньо вільним. Його попередній роман «Вічник» від часу своєї появи на світ зібрав уже чимало позитивних відгуків. Книжка очолює рейтинги популярності по всій Україні. Про «Криничара» слух лише розходиться. Письменник зізнається, що цей роман для нього значно ближчий, ніж «Вічник». З презентаціями на Закарпатті

Мирослав Дочинець не поспішає. Вперше представив роман 21 березня в Ужгородському прес-клубі. «Криничар» увійшов до серії «Яблуко слова» і виданий у мукачівському видавництві «Карпатська вежа». За тиждень розійшлося майже 400 примірників. Особливу цінність становить книжковий папір, який виготовили з соломи. Тобто жодне дерево не постраждало під час виготовлення «Криничара». Такий вигідний з економічного боку друк письменнику запропонував читач з-за кордону. Після цього надійшов папір, і перші примірники «Криничара» видрукували саме на «солом'яних сторінках».

Дочинець, М. Світован [Текст] / М. Дочинець. – Мукачево: Карпатська вежа, 2014. – 232 с.

Ця книга - повна захоплення і любові розповідь про мандри в горах із мудрецем Андрієм Вороном, якого вже встигли назвати українським Сократом. Він жив, як дихав, власним життям явив спроможність бути вільним у світі, який ловить і поневолює людину. Для сучасної, заблуканої серед штучних міражів людини світло його досвіду постає опорою для порятунку. Між рядками щирого письма живе горний дух, нурт живої природи, правда первісної оселі.

У романі зображена історія молодого журналіста на переломі двох часів: відходу комуністичної імперії і приходу нового етапу. Із мудрим старцем журналіст опиняється у гірській глибинці, вони разом збирають трави у Карпатах. Фактично книга – це їхня мандрівка, пригоди, спілкування, перебування у дикому світі природи. У результаті, до героя приходять не тільки ідеологічний перелом, світоглядний, а і перелом на метафізичному рівні, перехід у новий світ.

Дочинець, М. Мафтей. Книга, написана сухим пером
[Текст] / М. Дочинець. – Мукачево: Карпатська вежа, 2016. –
352 с.

Дивовижні речі, про що навперебій писали газети 1852 р., відбуваються в підкарпатському русинському містечку Мукачеві. Там зникають дівчата. Упродовж року пропало безвісти восьмеро дівць різних верств і сповідання. Місцева жандармерія збилася з ніг у пошуках, та все намарно. Відряджений у спомогу кінний загін жандармів із Кошиць теж не напав сліду. Магістрат зажадав допомоги Будапешта.

«Доки столичні детективи провадять розшуки, розтривожена громада міста сама вдається до всіх зарадних засобів. Залучили в поміч знаного в домінії знатника на ім'я Мафтей Просвирник, якого за хист до лічництва милує навіть родовите панство Великої Мадярщини». ...Всі дивляться в дзеркало і майже ніхто не заглядає за скло, за срібний покрив. А головна ж тайна там. Він зазирнув... Для чого переповідаються історії? Може, з волі блукаючого відлуння, а може, тому, що діла проминулі срібними нитками вплітаються в мережу сьогочасної доби... Ось одна з них – наскільки вірогідна, настільки ж неймовірна.

Любка, А. Карбід [Текст] / А. Любка. – Чернівці: Книги-XXI, 2015.– 288 с.

Події пригодницького роману «Карбід» розгортаються впродовж паркового й тривожного літа 2015 року, коли у вигаданому містечку Ведмедів група ентузіастів вирішує збудувати Фонтан Єдності з Європою. Навіщо їм фонтан, чому за ними в'язниця плаче і за скільки в Україні можна придбати людську нирку – про все це автор пише з гумором і добірним песимізмом. У цій книжці є сливовиця, рибалки, гробар, сімнадцять розділів, спокуслива й хтива жінка, кілька вбивць, корумпований мер, геніальна ідея, Тиса і безнадія. Натомість у ній немає шенгенських віз, відповідей на всі запитання, кулінарних рецептів і порад, як розбагатіти. Для найширшого кола читачів.

Брати Капранови. Забудь-річка [Текст]: роман / Брати Капранови. – Київ: Нора-Друк, 2016. – 554 с. – (Читацький клуб).

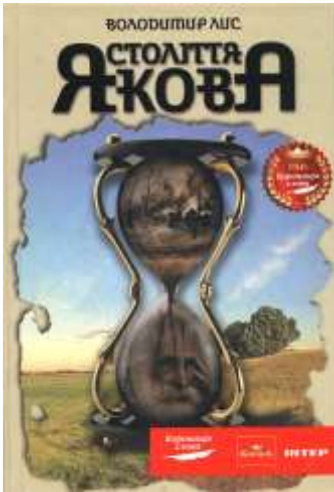
Троє молодих людей завдяки гримасі долі потрапляють на війну під одним іменем – Степан Шагута. Комсомолец воює у дивізії «Галичина», син офіцера УНР – у Червоній армії, а польський жовнір – в УПА.

Багато років по тому випадково зустрічаються двоє їхніх нащадків і між ними спалахує кохання. Герої ведуть родинне історичне розслідування трьох

доль, які переплуталися і стали фактично однією потрійною долею – долею українця у Другій світовій війні.

Назва роману походить від старого язичницького символу – Забудь-річки, що розділяє світ живих та світ мертвих. Саме така Забудь-річка протікає між поколіннями у кожній українській родині. Роман увійшов в короткий список (п'ятірка кращих) премії «Книжка року ВВС».

Лис, В. Століття Якова [Текст] / В. Лис. – Харків: Книжковий клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2010.– 240 с.

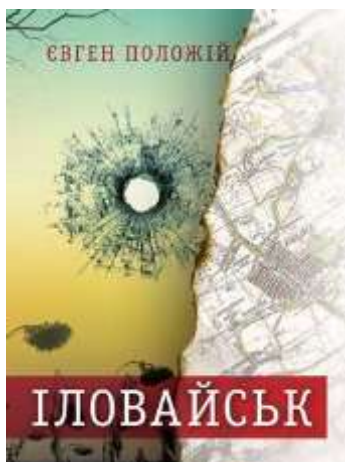

У житті старого Якова Меха на короткий час, мов той метелик, з'являється дівчина-приблуда. Вона питає, чи любив він колись, – і виринає десь з глибини пам'яті його кохання, і біль втрати, і круговерть війн та режимів, і радощі та горе в родині, і гріхи, і каяття...

Роман «Століття Якова» високохудожній, глибокий твір, написаний багатою образною мовою з майстерним використанням західно-поліського діалекту. В основі твору доля українського селянина Якова Меха з поліського села Загоряни на тлі ХХ століття. Дія роману розгортається в трьох площинах: це безпосередньо рік, який проживає Яків Мех перед своїм століттям, це екскурс у події п'ятирічної давності, коли він врятував наркоманку Оленку, і його спогади про дитинство, юність, довоєнні, воєнні й повоєнні роки, службу у Війську Польському, кохання, одруження, перебування у фашистському таборі, війну в рідному селі і війну, на якій він воював як солдат Червоної армії, складні перипетії повоєнних літ. У творі постає широка панорама народного

поліського життя, дуже цікавими, колоритними, окрім Якова, є образи Уляни, Зосі, батьків Якова Параски і Платона, доньки Ольги, сина Артема, Оленки, Світлани, Кшиштофа Собеського.

Положій, Є. Іловайськ: розповіді про справжніх людей
[Текст / Є. Положій. – Харків: Фоліо, 2015. – 378 с.

«Іловайськ» – книга про мужність неймовірний героїзм і людяність українських солдат і офіцерів, бійців добровольчих батальйонів, батальйонів тероборони, всіх тих, хто опиняється в кінці серпня 2014 року в «Іловайському котлі», що став найбільшою поразкою української армії в ході війни на сході. Це чесна книга про війну, яка, як відомо, нікого ще не зробила краще, натомість, серед крові, вогню та заліза люди

залишаються людьми.

Автор почув історії близька сотні учасників Іловайської трагедії, книга побудована на реальних подіях. Тим не менше, просимо вважати всі збіги імен, прізвищ та позивних випадковими.

Шкляр, В. Троща [Текст] : роман / В. Шкляр. – Харків: «Клуб Сімейного Дозвілля», 2017. – 416 с.

«Троща» – роман про УПА, про перемогу людини над обставинами і над собою. Сам автор каже, що книга написана для того, аби показати світові, що українці не змирилися з режимом, і продовжують боротьбу, як і раніше.

«Троща» – це не тільки очерет. Це катастрофа, бійня, трощення людських життів, долі і багато для кого – майбутнього, – каже письменник. – Довго шукав універсальну історію про бандерівське підпілля, найтяжчі часи, які прийшли в другій половині 1940-х.

Для головного героя, вояка УПА, війна вже минула, проте боротьба не забулася. Та раптом він бачить на цвинтарі недавню могилу свого бойового товариша, і спогади наринають на нього з новою силою. «Свої» і «чужі», дружба та розбрат, кохання і зрада, помилування й помста, свобода й неволя... Перед його очима знов розгортаються бої та тривають допити, постають обличчя різних людей, та ніяк не з'являється личина зрадника...

Читання хороших книг - це розмова з найяскравішими людьми минулого, і вельми незвичайна, оскільки говорять вони тільки про кращі свої думки.

Декарт